

[Jørgen Jensen]

har tabt på de manipulationer, der er foregået ved, at man på den måde har unddraget sig at betale skat, som ellers skulle have været betalt til samfundet. Derfor må det, hvis der tales om retlig interesse, vel også være samfundet, som på denne måde kunne være interesseret i, at man her har overført et tilskud til én virksomhed ved at frigøre penge fra en andet, som ellers skulle have været indbetalt til skattevæsenet.

Når jeg nu har stillet dette spørgsmål og tidligere har stillet lignende spørgsmål, er det for at opklare, om vores aktieselskabslov i og for sig opfylder de betingelser, der burde være i den. Vi har et aktieselskabsregister, og det måtte vel være rimeligt, om man dér, når noget sådant sker, som for det første betød tab for samfundet, for det andet rejste en offentlig debat, undersøgte, om man her havde brudt det, man var registreret under.

Det andet er monopoltilsynets muligheder for at gribe ind. Jeg vil gerne vide, om man har opgjort, hvor mange penge samfundet har tabt ved dette, og om man har overvejet lovmæssige initiativer for at forhindre, at noget sådant kan ske.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Svaret på begge de sidste spørgsmål er nej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *handelsministeren af:*

Dohrmann (FP):

»Hvilke bemærkninger har ministeren til EFs energikommissær Guido Brunners udtalelse om, at fartgrænser under 100 km/t overhovedet ikke kan måles som energibesparelse?«

(Spm. nr. 985).

Skriftlig begrundelse.

I Jyllands-Posten den 17. maj 1979 var følgende at læse: »Fartgrænser sparer ikke benzin. Nedsækning af hastighedsgrænser for biler er et værdiløst sparemiddel.

Det fastslår EFs energikommissær, vesttyskeren Guido Brunner, dagen før, at EFs ni energiministre holder sparemøde i Bruxelles: Vore undersøgelser har vist, at en mellemklassebil bruger en liter benzin mindre for hver 100 km, hvis farten nedsættes fra 130 til

100 km i timen – og besparelserne kan slet ikke måles ved yderligere nedsættelser, sagde Brunner.«

Dohrmann (FP):

Hvis nogen skal have hæftet betegnelsen Danmarks energifrådser nr. 1 på sig, så er det den nuværende handelsminister. Som jeg før har nævnt det, er det måske for at gøre sig kendt i offentligheden eller for at dække over balanceunderskuddet eller for at fremme interessen for de store gasinvesteringer, at handelsministeren udstedte sit dekret om nedsættelse af hastighederne. Begrundelsen var energibesparelser, på trods af at ethvert barn i Danmark efterhånden er klar over, at det med energibesparelsen ikke er fem flade øre værd.

Det, ministeren har opnået, er, at befolkningen efterhånden slet ikke tror på de forskellige opfordringer, man får til at spare på energien, fordi man mistænker alt, hvad der kommer, for at være lige så værdiløst som det, ministeren har foreslået vedrørende hastighedsgrænser.

Nu har EFs energiministre udtalt, at der ligger en lille besparelse i at nedsætte hastigheden fra 130 km til 100 km i timen, hvori- mod nedsættelse af hastigheden fra 100 km og nedefter giver så små besparelser, at de ikke engang kan måles. Jeg vil gerne have en forklaring på, hvordan EFs energiminister, på grundlag af de undersøgelser han har haft til rådighed, kan nå frem til det resultat, når handelsministeren stadig væk fastholder, at det i Danmark hjælper at gå helt ned til 80 km i timen.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

I modsætning til hr. Dohrmann skal jeg ikke gøre mig nogle spekulationer om hr. Dohrmanns motiver. Men jeg kan sige, at samme dag, som den artikel, der refereres til i spørgsmålet, var meddelt i Jyllands-Posten, havde jeg lejlighed til at foreholde energikommissær Brunner den pågældende udtalelse ved energiministermødet i Bruxelles. Kommissær Brunner oplyste da, at han kun genkendte halvdelen af det, der stod i den pågældende artikel. Han var blevet spurgt, om en ensartet lovgivning i Fællesskabet om hastighedsbegrænsninger med de dertil hørende straffebestemmelser var ønskelig. Han